

Bruxelles, 12.3.2018
COM(2018) 93 final

2018/0042 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub
formă de obligațiuni garantate**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2018) 50 final} - {SWD(2018) 51 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Comisia a adoptat astăzi un pachet de măsuri menite să aprofundeze uniunea piețelor de capital, împreună cu comunicarea intitulată „Finalizarea uniunii piețelor de capital până în 2019 – este timpul să accelerăm ritmul”. Pachetul include prezenta propunere, precum și o propunere privind un cadru favorabil al UE pentru obligațiunile garantate, o propunere care să faciliteze distribuția transfrontalieră a fondurilor de investiții, o propunere referitoare la un cadru favorabil privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă (ECSP) pentru întreprinderi, o propunere privind legislația aplicabilă efectelor cesiunilor de creanțe asupra terților și o comunicare privind legislația aplicabilă efectelor patrimoniale ale tranzacțiilor cu titluri de valoare.

Obligațiunile garantate sunt titluri de creanță emise de instituțiile de credit și garantate printr-un portofoliu de active separate la care deținătorii de obligațiuni pot recurge în mod direct în calitate de creditori preferențiali. În același timp, deținătorii de obligațiuni își păstrează dreptul la creanțe față de entitatea emitentă în calitate de creditori obișnuiți. Această dublă creanță față de portofoliul de acoperire și față de emitent este denumită mecanismul „cu dublu recurs”.

Obligațiunile garantate sunt emise de instituții de credit și, ca atare, reprezintă o sursă de finanțare importantă și eficientă pentru băncile europene. Acestea facilitează finanțarea împrumuturilor ipotecare și a împrumuturilor destinate sectorului public, contribuind astfel la sprijinirea creditării la scară mai largă. Un avantaj semnificativ al obligațiunilor garantate față de alte tipuri de surse de finanțare bancare, cum ar fi titlurile de valoare garantate cu active, este faptul că băncile păstrează riscul în propriul bilanț contabil, iar investitorii au creanțe direct față de bancă. Prin urmare, obligațiunile garantate permit nu doar ca băncile să acorde mai multe împrumuturi, ci și ca aceste împrumuturi să fie mai sigure. Acesta este unul dintre motivele importante pentru care obligațiunile garantate au rezistat mai bine decât alte instrumente de finanțare în timpul crizei financiare. Acestea s-au dovedit a fi o sursă de finanțare fiabilă și stabilă pentru băncile europene, într-un moment în care alte canale de finanțare deveneau tot mai puțin utilizabile.

Un cadru favorabil pentru obligațiunile garantate la nivelul UE ar face să crească utilizarea acestora ca sursă de finanțare stabilă și eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru instituțiile de credit, în special în cazul piețelor mai puțin dezvoltate, pentru a contribui la finanțarea economiei reale în conformitate cu obiectivele uniunii piețelor de capital. Cadrul favorabil ar oferi în același timp investitorilor o gamă mai largă și mai sigură de oportunități de finanțare și ar contribui la menținerea stabilității financiare. Statele membre vor trebui să transpună aceste norme, asigurând respectarea de către cadrele naționale privind obligațiunile garantate a cerințelor principiale stabilite în prezenta propunere. Prin urmare, toate obligațiunile garantate din Europa vor trebuie să respecte cerințele minime de armonizare indicate în prezenta propunere.

Cadrul favorabil pentru obligațiunile garantate figurează în programul de lucru al Comisiei pe anul 2018¹. În scrisoarea de intenție care a urmat ultimului său discurs privind starea Uniunii, președintele Comisiei Europene a confirmat că un cadru favorabil pentru obligațiunile

---

¹ COM(2017) 650.

garantate ar trebui lansat sau finalizat până la sfârșitul lui 2018, pentru a asigura o piață internă mai profundă și mai echitabilă². Comisia a confirmat această intenție în cadrul evaluării la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital, efectuată în iunie 2017³.

Dezvoltarea obligațiunilor garantate în cadrul pieței unice este inegală; aceasta este foarte importantă în unele state membre și mai puțin în altele. În plus, obligațiunile garantate sunt abordate doar parțial în legislația Uniunii. Deși acestea beneficiază, din mai multe puncte de vedere, de un tratament prudentțial și în materie de reglementare preferențial, din cauza riscurilor mai scăzute (de exemplu din cauza faptului că băncile care investesc în astfel de instrumente nu trebuie să aloce un volum la fel de mare de capital reglementat ca atunci când investesc în alte active), legislația Uniunii nu specifică în mod exhaustiv ce anume reprezintă o obligațiune garantată. Tratamentele preferențiale sunt acordate pentru obligațiunile garantate astfel cum sunt definite în Directiva 2009/65/CE⁴. Cu toate acestea, definiția respectivă a fost elaborată cu un scop specific – limitarea instrumentelor în care pot investi organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) – și nu este adecvată pentru obiectivele mai generale de politică ale uniunii piețelor de capital.

Un cadru legislativ al Uniunii privind obligațiunile garantate ar trebui să extindă capacitatea instituțiilor de credit de a oferi finanțare economiei reale și ar trebui să contribuie la dezvoltarea obligațiunilor garantate în Uniune, în special în statele membre în care nu există încă o piață pentru acestea.

Acest cadru ar face, de asemenea, să crească fluxurile transfrontaliere de capital și de investiții, contribuind astfel la realizarea uniunii piețelor de capital și în special la creșterea, printr-un efect de levier, a capacității instituțiilor de credit de a sprijini economia în sens larg. În particular, s-ar asigura astfel faptul că băncile au la dispoziție o gamă largă de instrumente de finanțare sigure și eficiente.

Cadrul este format dintr-o directivă și un regulament, care ar trebui considerate un singur pachet.

Prezenta propunere de regulament va modifica în principal articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (Regulamentul privind cerințele de capital – CRR). Modificările se bazează pe tratamentul prudentțial actual, dar introduc cerințe suplimentare privind nivelul minim al supragarantării și activele de substituie. Modificările ar face mai stricte cerințele pentru acordarea unui tratament preferențial privind cerințele de capital obligațiunilor garantate.

Propunerea de directivă va preciza elementele principale ale obligațiunilor garantate și va prevedea o definiție comună, care să servească drept punct de referință consecvent și suficient de detaliat în scopul reglementării prudentiale și care să fie aplicabil în toate sectoarele financiare. Propunerea va stabili caracteristicile structurale ale instrumentului, o supraveghere specifică pentru obligațiunile garantate, norme care să permită utilizarea etichetei „obligațiuni garantate europene” și obligațiile de publicare ale autorităților competente din domeniul obligațiunilor garantate.

---

² Comisia Europeană (2017). „Starea Uniunii 2017: Scrisoarea de intenție adresată președintelui Antonio Tajani și prim-ministrului Jüri Ratas”.

³ COM(2017) 292.

⁴ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Propunerea face parte din activitățile în curs menite să asigure faptul că obligațiunile garantate au o calitate suficientă încât să se justifice continuarea tratamentului preferențial al acestora.

Propunerea se bazează pe activitatea desfășurată în prezent de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) pentru a identifica cele mai bune practici în ceea ce privește emiterea de obligațiuni garantate⁵. Această activitate reprezintă un răspuns la recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) privind identificarea și monitorizarea unor bune practici care să asigure cadre solide și consecvente pentru obligațiunile garantate în întreaga Uniune⁶.

Propunerea modifică legislația existentă, în conformitate cu recomandarea formulată de ABE, și asigură consecvența deplină a acesteia cu dispozițiile de politică din domeniul cerințelor prudențiale aplicabile instituțiilor care investesc în obligațiunile garantate.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Unul dintre cele mai importante obiective ale Comisiei este de a stimula investițiile și a crea locuri de muncă. Comisia a lansat o serie de inițiative pentru a se asigura că sistemul financiar contribuie pe deplin la îndeplinirea acestui obiectiv. Prima dintre acestea se referă la uniunea piețelor de capital, care cuprinde o serie de inițiative pentru deblocarea finanțării destinate să asigure creșterea economică a Europei. Obligațiunile garantate ar trebui privite în contextul uniunii piețelor de capital, întrucât creditele bancare reprezintă actualmente de departe cel mai important canal de finanțare în Europa, iar una dintre acțiunile din cadrul uniunii piețelor de capital este valorificarea în mai mare măsură a capacității de creditare a băncilor pentru sprijinirea economiei în sens larg. Obligațiunile garantate reprezintă un instrument de finanțare eficient și stabil pentru băncile europene. Un cadru legislativ de armonizare a obligațiunilor garantate ar trebui privit în acest context de politică mai larg.

Un alt obiectiv important al Comisiei în domeniul piețelor financiare este de a se asigura că cerințele de capital aplicabile băncilor reflectă riscurile asociate activelor din bilanțurile acestora. În consecință, prin cerințele prevăzute în CRR se asigură că în cazul obligațiunilor garantate care beneficiază în cea mai mare măsură de tratamente preferențiale protecția investitorilor se situează în mod uniform la un nivel ridicat. Cu toate acestea, deoarece dreptul Uniunii nu precizează în mod exhaustiv ce anume reprezintă o obligațiune garantată (a se vedea considerațiunile de mai sus), este necesară o armonizare pentru a se asigura că obligațiunile garantate au caracteristici structurale similare în întreaga Uniune, garantându-se astfel că acestea respectă cerințele prudențiale relevante. Prin urmare, armonizarea obligațiunilor garantate este în acord cu obiectivul Comisiei de asigurare a stabilității financiare, pe care îl urmărește în reglementările sale privind piețele financiare.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerea de modificare se întemeiază pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii, cu alte cuvinte are același temei juridic ca actul pe care îl modifică.

---

⁵ *Raport referitor la cadrele UE privind obligațiunile garantate și tratamentul privind cerințele de capital (Report on EU Covered Bond Frameworks and Capital Treatment)*, ABE (2014); *Raportul privind obligațiunile garantate – recomandări privind armonizarea cadrelor pentru obligațiuni garantate în UE*, ABE (2016), EBA-Op-2016-23.

⁶ Recomandarea din 20 decembrie 2012 privind finanțarea instituțiilor de credit, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS/2012/2) (2013/C 119/01).

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Întrucât legislația Uniunii acordă un tratament preferențial privind cerințele de capital obligațiunilor garantate, cerințele aferente trebuie să fie modificate la nivelul Uniunii. În plus, se consideră necesar ca dispozițiile în materie de tratament preferențial privind cerințele de capital să fie reglementate la nivelul Uniunii, pentru a se asigura un nivel consecvent de protecție al investitorilor și condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit europene.

- **Proportionalitatea**

Propunerea asigură un echilibru adecvat între crearea unui cadru suficient de robust pentru obligațiunile garantate cărora li se acordă un tratament preferențial și evitarea unei creșteri disproporționate a costurilor de emisiune. În încercarea de a se atinge acest echilibru, Comisia a ținut cont de toate costurile aferente și de toate beneficiile potențiale (a se vedea evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere). Propunerea se bazează pe recomandările formulate în cadrul raportului din 2016 al ABE, dar include anumite abateri minore (de exemplu anumite dispoziții sunt mai puțin detaliate decât se prevede în raportul ABE). Scopul acestor abateri este asigurarea unei marje mai mari pentru protejarea sistemelor naționale existente care funcționează bine, după cum au sugerat în mod insistent părțile interesate în cursul consultărilor, consolidându-se astfel proportionalitatea propunerii. Abaterile nu se referă la caracteristicile structurale esențiale ale obligațiunilor garantate și nici la supravegherea acestora.

Propunerea include dispoziții privind păstrarea drepturilor obținute aferente obligațiunilor garantate existente, vizând atenuarea costurilor pentru emitenții acestora și pentru piețe. După cum se poate vedea din evaluarea impactului, costurile preconizate pot fi considerate proporționale cu beneficiile scontate.

- **Alegerea instrumentului**

Regulamentul este instrumentul adecvat, întrucât dispozițiile înlocuiesc dispozițiile din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 privind eligibilitatea obligațiunilor garantate pentru un tratament preferențial privind cerințele de capital. Se obține astfel același efect juridic direct ca cel al actualului regulament, asigurându-se că obiectivele propunerii sunt îndeplinite în mod consecvent în întreaga Uniune și contribuind la o mai mare certitudine și la condiții de concurență echitabile pentru emitenți și investitori.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente**

Prezenta inițiativă privind obligațiunile garantate se referă la un domeniu pe care legislația Uniunii nu îl abordează în prezent decât într-o măsură foarte restrânsă.

- **Consultări cu părțile interesate**

Comisia s-a consultat cu părțile interesate în mai multe rânduri pe parcursul procesului de pregătire a prezentei propuneri, în special prin următoarele mijloace:

- i) o consultare publică deschisă privind obligațiunile garantate (septembrie 2015-6 ianuarie 2016);
- ii) publicarea unei evaluări inițiale a impactului (9 iunie 2017);

iii) două reuniuni ale Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți și o reuniune a Comitetului pentru servicii financiare.

În cadrul Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital, scopul consultării publice a fost de a evalua punctele slabe și vulnerabilitățile piețelor naționale de obligațiuni garantate și avantajele unui cadru european. Respondenții s-au declarat îngrijorați că o armonizare realizată „pe același calapod” ar putea afecta piețele care funcționează bine și ar putea reduce flexibilitatea și gama de produse oferite, dar au exprimat, în același timp, un sprijin prudent față de măsuri ale UE cu țintă precisă, cu condiția ca armonizarea să fie principială și să țină cont de cadrele existente și de caracteristicile piețelor naționale. Rezultatele consultării publice au fost discutate în cadrul unei audieri publice care a avut loc la 1 februarie 2016⁷.

Comisia a primit patru răspunsuri privind evaluarea inițială a impactului, toate fiind favorabile inițiativei legislative a UE. Respondenții au abordat aspecte specifice ale cadrelor naționale (de exemplu lichiditatea) și au confirmat opinia generală favorabilă unei armonizării, care să nu pună însă în pericol buna funcționare a sistemelor naționale.

La prima reuniune a Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți (din 9 iunie 2017), majoritatea statelor membre și-au exprimat sprijinul pentru un cadru privind obligațiunile garantate adoptat la nivelul Uniunii bazat pe avizul din 2016 al ABE, cu condiția ca acest cadru să rămână unul principial. La a doua reuniune (din 28 septembrie 2017), discuția a fost mai detaliată, dar statele membre au continuat, în general, să sprijine o abordare principială. Statele membre au exprimat opinii similare în cadrul reuniunii Comitetului pentru servicii financiare din iulie 2017.

Propunerea a ținut, de asemenea, cont de rezultatele unor reuniuni ulterioare cu părțile interesate și cu instituțiile UE. Deși au avut tendința de a se axa asupra aspectelor celor mai importante pentru propria situație, părțile interesate s-au concentrat în general pe asigurarea unui echilibru între nevoia de a schimba cadrul existent astfel încât să se răspundă preocupărilor de natură prudențială și dorința de a evita perturbarea sistemelor naționale care funcționează bine. Contribuțiile axate pe preocupările de natură prudențială referitoare la tratamentul preferențial al obligațiunilor garantate au provenit în principal de la CERS, ABE și Banca Centrală Europeană, precum și, într-o oarecare măsură, de la autoritățile competente ale statelor membre în care există piețe dezvoltate ale obligațiunilor garantate și de la agențiile de rating, în timp ce răspunsurile axate pe piețele naționale care funcționează bine au provenit în principal de la statele membre cu piețe ale obligațiunilor garantate dezvoltate, de la emitenți și de la investitori.

Parlamentul European și-a exprimat, de asemenea, sprijinul pentru acțiune, făcând apel la adoptarea unui cadru legislativ european în materie de obligațiuni garantate⁸.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

La 1 iulie 2014, ABE a publicat un raport în care erau identificate cele mai bune practici, în vederea asigurării unor cadre solide și consecvente pentru obligațiunile garantate în întreaga Uniune⁹. Raportul a fost elaborat ca răspuns la o recomandare a CERS din decembrie 2012

⁷ Rezultatele consultării publice pot fi consultate la adresa:

http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm

⁸ Rezoluția din 4 iulie 2017 privind raportul *Calea către un cadru paneuropean pentru obligațiunile garantate* [2017/2005(INI)].

⁹ *Raport referitor la cadrele UE privind obligațiunile garantate și tratamentul privind cerințele de capital („Report on EU Covered Bond Frameworks and Capital Treatment”)*, ABE (2014).

privind finanțarea instituțiilor de credit¹⁰ și a expus, de asemenea, opinia ABE privind adecvarea actualului tratament prudential al obligațiunilor garantate în urma solicitării de aviz formulate de Comisie în decembrie 2013 pe baza articolului 503 din CRR¹¹.

În urma acestei solicitări, CERS a recomandat ca ABE să monitorizeze funcționarea pieței obligațiunilor garantate raportându-se la bunele practici pe care le-a identificat și a invitat ABE să recomande adoptarea de noi măsuri dacă este necesar.

Ca răspuns, ABE a publicat, în decembrie 2016, un *Raport privind obligațiunile garantate – recomandări privind armonizarea cadrelor privind obligațiunile garantate în UE (Report on covered bonds – recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU)*. Acest raport include o analiză cuprinzătoare a evoluțiilor în materie de reglementare de la nivelul cadrelor privind obligațiunile garantate din diverse state membre, cu un accent deosebit pe nivelul alinierii la bunele practici identificate în raportul anterior. Pornind de la rezultatele acestei analize, ABE a solicitat măsuri legislative pentru armonizarea obligațiunilor garantate la nivelul Uniunii.

Prezenta propunere se bazează pe analiza efectuată de ABE și pe avizul formulat de aceasta. Propunerea se abate de la acestea doar într-o măsură foarte limitată, de exemplu în ceea ce privește nivelul de detaliere al instrumentelor derivate care aparțin portofoliului de acoperire, în ceea ce privește faptul că monitorul portofoliului de acoperire nu este obligatoriu și în ceea ce privește nivelul supragarantării.

În august 2016, Comisia a comandat un studiu din partea ICF¹² pentru a evalua performanțele actualelor piețe ale obligațiunilor garantate, precum și costurile și beneficiile unei potențiale acțiuni a UE. Studiul, publicat în mai 2017, a examinat potențialele beneficii și costuri aferente recomandărilor ABE. Concluzia globală a fost că beneficiile potențiale ale unei inițiative legislative depășesc costurile potențiale, impunându-se prin urmare adoptarea de măsuri legislative.

În decembrie 2017, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) a finalizat reformele cadrului internațional de reglementare Basel III pentru bănci¹³ care nu fuseseră încă realizate în urma crizei. Ca parte a acestor reforme, BCBS a revizuit abordarea standard în privința riscului de credit, incluzând, printre altele, noi standarde privind expunerea la obligațiunile garantate. Pentru prima dată, noile standarde reproduc în mare parte și la nivel internațional abordarea utilizată de UE în cadrul CRR, permițând ca expunerile la obligațiuni garantate să beneficieze de ponderi de risc mai mici, cu respectarea anumitor condiții. Se recunoaște astfel că tratamentul aplicat de UE obligațiunilor garantate este viabil din punct de vedere prudential și justificat din perspectiva caracteristicilor instrumentului.

---

¹⁰ Recomandarea din 20 decembrie 2012 privind finanțarea instituțiilor de credit, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS/2012/2) (2013/C 119/01).

¹¹ Solicitare de aviz din partea ABE privind cerințele de capital aplicabile obligațiunilor garantate, Ares(2013) 3780921 (20.12.2013).

¹² *Obligațiunile garantate în Uniunea Europeană: armonizarea cadrelor juridice și a comportamentelor de piață*, ICF (2017).

¹³ *Basel III: finalizarea reformelor ulterioare crizei*, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (7.12.2017).

• **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este însoțită de o evaluare a impactului, care a fost prezentată Comitetului de analiză a reglementării la 6 octombrie 2017 și a fost aprobată la 17 noiembrie 2017¹⁴.

Comitetul de analiză a reglementării a salutat caracterul cuprinzător și bine structurat al evaluării impactului și a notat faptul că logica de intervenție este aplicată în mod sistematic, iar evaluarea este sprijinită de un volum ridicat de date cantitative. Comitetul de analiză a reglementării a recomandat îmbunătățirea raportului în ceea ce privește anumite detalii:

- a) explicarea motivelor pentru care „al 29-lea regim” nu este considerat atrăgător; și
- b) clarificarea principalelor elemente ale abordării „armonizării minime” și precizarea măsurii (precum și a modului) în care acestea se abat de la avizul ABE. (În acest scop a fost adăugată anexa 6.)

Evaluarea impactului a fost modificată în consecință, abordându-se, de asemenea, celelalte sugestii formulate de Comitetul de analiză a reglementării:

- i) o explicație mai detaliată referitoare la titlurile garantate europene (*European Secured Notes – ESN*);
- ii) o argumentație mai detaliată privind avantajele emiterii de obligațiuni garantate;
- iii) o analiză mai amănunțită a impactului armonizării reglementărilor asupra tranzacțiilor transfrontaliere (emisiuni, investiții) cu obligațiuni garantate;
- iv) o opțiune care nu a fost reținută, limitată la ajustarea tratamentului prudențial al obligațiunilor garantate;
- v) o explicație mai cuprinzătoare a „efectului *pass-through*” evaluat în literatura de specialitate; și
- vi) un tabel în care sunt indicate legăturile dintre activitatea de monitorizare și beneficiile de referință.

Comisia a avut în vedere o serie de opțiuni de politică pentru dezvoltarea piețelor obligațiunilor garantate și pentru soluționarea preocupărilor de natură prudențială. Aceste opțiuni diferă în ceea ce privește gradul de armonizare, mergând de la o opțiune care nu implică reglementarea la opțiuni care presupun o armonizare deplină, după cum urmează:

- situație de referință: absența oricărei măsuri;
- opțiunea 1: opțiunea care nu implică reglementarea;
- opțiunea 2: o armonizare minimă bazată pe regimurile naționale;
- opțiunea 3: armonizare deplină, cu înlocuirea regimurilor naționale; și
- opțiunea 4: „al 29-lea regim”, care să coexiste cu regimurile naționale.

Opțiunea 1 (fără caracter de reglementare) a fost considerată ineficace pentru atingerea obiectivelor, întrucât nu există nicio garanție că statele membre ar aplica cele mai bune practici. Opțiunea 3 (armonizarea deplină) ar conduce probabil la atingerea obiectivelor, dar ar putea perturba piețele existente care funcționează bine. Eficacitatea opțiunii 4 („al 29-lea regim” însemnând un regim complet integrat pentru emitenți, funcționând pe bază de voluntariat ca alternativă la legislațiile naționale privind obligațiunile garantate, ceea ce nu ar

---

¹⁴ SWD(2018) 51 și SWD(2018) 50.

necesita modificarea legislațiilor naționale existente) depinde de adoptarea sa de către industria de profil. În urma consultărilor a reieșit că o astfel de adoptare ar fi improbabilă, ceea ce ar submina șansele de atingere a obiectivelor fixate. De asemenea, un regim paralel ar contribui la accentuarea fragmentării și la duplicarea costurilor.

A fost reținută opțiunea 2 (o armonizare minimă bazată pe regimurile naționale). Prin opțiunea reținută sunt atinse majoritatea obiectivelor inițiativei, cu un cost rezonabil. Se obține, de asemenea, un echilibru între flexibilitatea necesară pentru a se ține cont de caracteristicile fiecărui stat membru și uniformitatea necesară pentru asigurarea coerenței la nivelul Uniunii. Este probabil ca opțiunea respectivă să fie cea mai eficace din punctul de vedere al atingerii obiectivelor, fiind în același timp eficientă și minimizând perturbările și costurile ocazionate de tranziție. Opțiunea reținută este, de asemenea, una dintre cele mai ambițioase din punctul de vedere al reglementării, beneficiind în același timp de cel mai mare sprijin din partea părților interesate.

Aplicarea acestei opțiuni ar stimula dezvoltarea piețelor obligațiunilor garantate în cazurile în care acestea nu există încă sau sunt insuficient dezvoltate. Opțiunea ar contribui, de asemenea, la scăderea costurilor de finanțare ale emitenților și la diversificarea bazei de investitori, ar facilita investițiile transfrontaliere și ar atrage investitorii din afara UE. S-ar reduce costurile globale ale îndatorării.

Opțiunea ar răspunde preocupărilor de natură prudențială, inclusiv în ceea ce privește inovarea de pe piață, și ar avea avantajul prudențial că aliniaza caracteristicile structurale ale produselor cu tratamentul prudențial preferențial de la nivelul Uniunii. Ar fi consolidată protecția investitorilor, iar caracteristicile sale de consolidare a creditului ar reduce costurile acestora aferente obligației de diligență.

Se preconizează că opțiunea preferată va conduce la creșterea costurilor administrative directe recurente și a celor unice pentru emitenții din jurisdicții cu costuri reduse (a se vedea evaluarea impactului). Autoritățile de supraveghere ar înregistra, de asemenea, o creștere a costurilor. În același timp, emitenții ar beneficia de scăderea costurilor de finanțare și, la rândul lor, cetățenii ar avea de câștigat de pe urma unor costuri ale îndatorării mai mici. În cazul investitorilor nu ar crește costurile, având în vedere costurile mai scăzute aferente obligației de diligență.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Pachetul privind obligațiunile garantate, în special directiva care însoțește prezenta propunere, vizează armonizarea unui domeniu care în prezent este reglementat în principal la nivel național. Armonizarea minimă vizată de directivă va conduce la simplificări, constând în alinierea elementelor principale ale regimurilor naționale.

- **Drepturile fundamentale**

UE se angajează să respecte standarde ridicate de protecție a drepturilor fundamentale. În acest context, nu este probabil ca propunerea să aibă niciun impact direct asupra acestor drepturi, astfel cum au fost enumerate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații asupra bugetului Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Propunerea de nouă directivă privind obligațiunile garantate care însoțește prezenta propunere include un plan general de monitorizare a evoluțiilor de pe piețele obligațiunilor garantate, impunând Comisiei obligația de a efectua o evaluare a directivei în strânsă cooperare cu ABE, în termen de cel puțin cinci ani de la termenul de transpunere, și de a prezenta un raport cu principalele constatări Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

Evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare. Raportul trebuie să se refere și la emiterea de obligațiuni garantate în conformitate cu articolul 129 din CRR, la evoluțiile în materie de acoperire a emisiunilor cu garanții reale constând în active și la nivelul supragarantării.

Pentru prezenta propunere nu sunt prevăzute planuri de punere în aplicare sau măsuri de monitorizare, evaluare și raportare specifice.

• Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii

Modificarea articolului 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Articolul 129 se modifică pentru a introduce noi cerințe privind supragarantarea minimă și activele de substituire. Dispozițiile anterioare referitoare la transparență sunt mutate în partea din noua directivă în care sunt definite caracteristicile structurale ale obligațiunilor garantate.

Articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) și litera (f) punctul (ii) permite ca obligațiunile garantate să fie garantate cu unități cu rang superior emise de fondurile comune de securizare franceze („Fonds Communs de Titrisation”) sau de organisme echivalente de securizare, reglementate de legislația unui stat membru care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale – cu respectarea anumitor condiții, printre care și condiția ca aceste unități să nu depășească 10 % din quantumul nominal al emisiunii în circulație. Această posibilitate se abrogă, întrucât doar câteva cadre naționale în materie de obligațiuni garantate permit includerea titlurilor garantate cu ipotecă asupra bunurilor imobile locative sau comerciale. Utilizarea acestor structuri este în scădere și se consideră că face să crească în mod inutil complexitatea programului de obligațiuni garantate.

Celelalte dispoziții ale articolului 129 rămân valabile.

Supragarantarea

Modificările propuse introduc o nouă cerință privind un nivel minim de supragarantare (cu alte cuvinte un nivel al garanțiilor reale care depășește cerințele privind acoperirea). Acest nivel este stabilit la valoarea de 2 %, respectiv 5 %, în funcție de activele din portofoliul de acoperire, pe baza unei metode de calcul nominale. Acest nivel corespunde avizului ABE și rezultatelor studiului ICF. Deși este inferior valorii prevăzute de noile standarde de la Basel, acest nivel ar spori gradul de siguranță al produsului și ar reprezenta o creștere pentru majoritatea statelor membre, în care nivelul minim obligatoriu este în prezent mai scăzut.

Abrogarea articolului 496 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Articolul 496 permite autorităților competente să renunțe la pragul de 10 % menționat la articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) și litera (f) punctul (ii) în cazul anumitor obligațiuni garantate.

Întrucât articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) și litera (f) punctul (ii) este abrogat, nu mai este necesar să se prevadă posibilitatea derogării de la prag. Prin urmare, articolul 496 se abrogă.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ acordă, în anumite condiții, un tratament preferențial obligațiunilor garantate. Directiva (UE) 20xx/xx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) 20xx/xx privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE] precizează elementele principale ale obligațiunilor garantate și prevede o definiție comună a obligațiunilor garantate.
- (2) La 20 decembrie 2013, Comisia a transmis Autorității Bancare Europene (ABE) o solicitare de aviz privind adecvarea ponderilor de risc prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Potrivit avizului ABE⁵, tratamentul preferențial privind ponderea de risc prevăzut la articolul 129 din regulamentul menționat este, în principiu, un tratament prudențial adecvat. Cu toate acestea, ABE a recomandat să se ia în considerare posibilitatea de a completa cerințele de eligibilitate prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a acoperi cel puțin următoarele domenii: diminuarea riscului de lichiditate, supragarantarea, rolul

---

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ JO C , , p. .

⁴ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁵ Avizul Autorității Bancare Europene privind tratamentul preferențial privind cerințele de capital al obligațiunilor garantate, EBA/Op/2014/04.

autorităților competente și detalierea în mai mare măsură a cerințelor existente privind furnizarea de informații investitorilor⁶.

- (3) Având în vedere avizul ABE, este oportun să se modifice Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin adăugarea unor cerințe suplimentare privind obligațiunile garantate, consolidând astfel calitatea obligațiunilor garantate eligibile pentru tratamentul favorabil privind cerințele de capital prevăzut la articolul 129 din regulamentul menționat.
- (4) În conformitate cu articolul 129 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente pot să deroge parțial de la aplicarea cerinței ca expunerile să se încadreze la nivelul 1 de calitate a creditului, prevăzută la articolul 129 alineatul (1) primul paragraf litera (c), și să permită nivelul 2 de calitate a creditului pentru un total al expunerilor reprezentând maximum 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției emitente. Cu toate acestea, această derogare parțială se aplică numai după consultarea ABE și numai cu condiția să poată fi dovedite probleme semnificative de concentrare în statele membre vizate provocate de aplicarea cerinței privind nivelul 1 de calitate a creditului. Întrucât cerința ca expunerile să se încadreze la nivelul 1 de calitate a creditului, astfel cum este pus la dispoziție de o instituție externă de evaluare a creditului, a devenit tot mai greu de respectat în majoritatea statelor membre, atât din interiorul, cât și în afara zonei euro, aplicarea respectivei derogări a fost considerată necesară de statele membre în care se află cele mai mari piețe de obligațiuni garantate. Pentru a simplifica utilizarea expunerilor la instituții de credit drept garanții reale pentru obligațiunile garantate și pentru a găsi o soluție pentru dificultatea menționată, este necesară modificarea articolului 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În locul posibilității ca autoritățile competente să deroge de la cerințe, este oportun să se stabilească o normă care să permită expuneri la instituții de credit care se încadrează la nivelul 2 de calitate a creditului pentru un total al expunerilor reprezentând maximum 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției emitente fără a fi necesară consultarea ABE.
- (5) În conformitate cu articolul 129 alineatul (1) primul paragraf litera (d) punctul (ii) și litera (f) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, împrumuturile garantate cu unități cu rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente de securitizare care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale reprezintă active eligibile care pot fi utilizate drept garanții reale pentru obligațiuni garantate până la maximum 10 % din cuantumul nominal al emisiunii de obligațiuni garantate în circulație („pragul de 10 %”). Cu toate acestea, articolul 496 din regulamentul menționat permite autorităților competente să renunțe la pragul de 10 %. În fine, articolul 503 alineatul (4) din același regulament prevede obligația Comisiei de a revizui oportunitatea derogării care le permite autorităților competente să renunțe la pragul de 10 %. La 22 decembrie 2013, Comisia a solicitat ABE să emită un aviz în această privință. La 1 iulie 2014, ABE a afirmat că utilizarea unor unități cu rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente de securitizare care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale ar da naștere la preocupări de ordin prudential, din cauza structurii cu două straturi a unui program de obligațiuni garantat cu unități de securitizare, ceea ce ar conduce la o transparență insuficientă în ceea ce privește calitatea creditului portofoliului de acoperire. În consecință, ABE a

---

⁶ Recomandările EU COM 1-A până la 1-D, prezentate în Avizul EBA/Op/2014/04.

recomandat ca derogarea de la pragul de 10 % pentru unități de securitizare cu rang superior prevăzută în prezent la articolul 496 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie eliminată după 31 decembrie 2017⁷.

- (6) Numai un număr limitat de cadre naționale în materie de obligațiuni garantate permit includerea titlurilor garantate cu ipotecă asupra bunurilor imobile locative sau comerciale. Utilizarea acestor structuri este în scădere și se consideră că face să crească în mod inutil complexitatea programelor de obligațiuni garantate. Astfel, este oportun să se elimine complet utilizarea acestor structuri drept active eligibile. Prin urmare, articolul 129 alineatul (1) primul paragraf litera (d) punctul (ii) și litera (f) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și articolul 496 din regulamentul menționat ar trebui eliminate.
- (7) Structurile intragrup de obligațiuni garantate puse în comun care sunt conforme cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au fost, de asemenea, utilizate drept garanții reale eligibile în conformitate cu articolul 129 alineatul (1) primul paragraf litera (d) punctul (ii) și litera (f) punctul (ii) din regulamentul respectiv. Structurile intragrup de obligațiuni garantate puse în comun nu prezintă riscuri suplimentare dintr-o perspectivă prudențială deoarece nu comportă aceleași probleme de complexitate ca utilizarea împrumuturilor garantate cu unități cu rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente de securitizare care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale. Potrivit ABE, garantarea obligațiunilor garantate prin structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun ar trebui să fie permisă fără limite în ceea ce privește valoarea obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente⁸. În consecință, articolul 129 alineatul (1) primul paragraf litera (c) ar trebui modificat pentru a elimina cerința de aplicare a limitei de 15 % sau 10 % în raport cu expunerile la instituții de credit din structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun. Aceste structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun sunt reglementate prin articolul 9 din Directiva (UE) 20.../.... [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE].
- (8) Articolul 129 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede obligația ca, pentru ca obligațiunile garantate să beneficieze de tratament preferențial, acestora să li se aplice principiile de evaluare a garanțiilor constituite pentru obligațiunile garantate sub forma bunurilor imobile, prevăzute la articolul 229 alineatul (1) din regulamentul menționat. Cerințele privind eligibilitatea activelor care servesc drept garanții reale pentru obligațiunile garantate au legătură cu caracteristicile generale de calitate care asigură soliditatea portofoliului de acoperire și ar trebui, așadar, să facă obiectul Directivei (UE) 20.../.... [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE]. În consecință, dispozițiile referitoare la metodologia de evaluare ar trebui să facă, de asemenea, obiectul directivei menționate. Prin urmare, standardele tehnice de reglementare prevăzute la articolul 124 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește criteriile de eligibilitate pentru obligațiunile garantate prevăzute la articolul 129 din regulamentul menționat. Prin urmare, este

⁷ Recomandarea EU COM 2, prezentată în Avizul EBA/Op/2014/04.

⁸ *Ibidem*.

necesar să se modifice articolul 129 alineatul (3) din respectivul regulament în acest sens.

- (9) Limitele privind raportul valoare-împrumut (*loan to value* - „LTV”) sunt o componentă necesară pentru asigurarea calității creditului obligațiunilor garantate. Articolul 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilește limitele LTV pentru ipotecii și activele constând în nave, dar nu precizează cum trebuie aplicate aceste limite, ceea ce poate conduce la incertitudine. Limitele LTV ar trebui aplicate ca limite de acoperire flexibile, în sensul că nu există limitări privind dimensiunea unui împrumut-suport, dar un astfel de împrumut poate juca rolul de garanție reală numai în limitele definite de raportul LTV impus activelor. Limitele LTV determină porțiunea procentuală din împrumut care contribuie la cerința de acoperire a datoriei. Prin urmare, este oportun să se precizeze că limitele LTV se aplică porțiunii din credit care contribuie la gradul de acoperire al obligațiunii garantate.
- (10) Pentru a asigura o mai mare claritate, ar trebui precizat, de asemenea, faptul că limitele LTV se aplică pe întreaga durată a împrumutului. Valoarea LTV efectivă nu ar trebui să se schimbe, ci să rămână la nivelul-limită din valoarea proprietății de 80 % în cazul împrumuturilor locative și de 60 % în cazul împrumuturilor comerciale și al navelor.
- (11) Pentru a îmbunătăți și mai mult calitatea obligațiunilor garantate care beneficiază de tratamentul preferențial privind cerințele de capital prevăzut la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acest tratament preferențial ar trebui să facă obiectul unui nivel minim de supragaranțare, cu alte cuvinte al unui nivel de garanții reale care să depășească cerințele de acoperire prevăzute la articolul 15 din Directiva (UE) 20.../... [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE]. O astfel de cerință servește la diminuarea riscurilor celor mai relevante rezultate în caz de rezoluție sau de insolvență a emitentului.
- (12) Una dintre cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 este ca instituția de credit care investește în obligațiuni garantate să primească anumite informații referitoare la acestea cel puțin semestrial. Cerințele în materie de transparență sunt o parte indispensabilă a obligațiunilor garantate, prin care se asigură un nivel uniform de furnizare a informațiilor și se permite investitorilor să efectueze evaluările necesare ale riscurilor, îmbunătățind astfel comparabilitatea, transparența și stabilitatea pieței. Prin urmare, este oportun să se asigure că cerințele în materie de transparență se aplică tuturor obligațiunilor garantate, deziderat care poate fi atins prin includerea acestor cerințe în Directiva (UE) 20.../... [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE], drept caracteristici structurale comune ale obligațiunilor garantate. În consecință, articolul 129 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui eliminat.
- (13) Obligațiunile garantate sunt instrumente de finanțare pe termen lung și, ca atare, au o scadență de câțiva ani. Prin urmare, este necesar să se asigure că obligațiunile garantate emise înainte de 31 decembrie 2007 sau înainte de [OP: a se introduce data aplicării prezentului regulament] nu sunt afectate. În vederea atingerii acestui obiectiv, obligațiunile garantate emise înainte de 31 decembrie 2007 ar trebui să fie exceptate de la cerințele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește activele eligibile, supragaranțarea și activele de substituție. În plus, alte

obligațiuni garantate conforme cu articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și emise înainte de [OP: a se introduce data de aplicare a prezentului regulament] ar trebui să fie exceptate de la cerințele privind supragarantarea și activele de substituire și ar trebui să fie în continuare eligibile până la scadență pentru tratamentul preferențial prevăzut în regulamentul menționat.

- (14) Prezentul regulament ar trebui aplicat în coroborare cu [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE]. Pentru a asigura aplicarea consecventă a noului cadru de stabilire a caracteristicilor structurale ale emisiunilor de obligațiuni garantate și a cerințelor modificate privind tratamentul preferențial, aplicarea prezentului regulament ar trebui amânată astfel încât să coincidă cu data de la care statele membre trebuie să aplice dispozițiile de transpunere a directivei menționate.
- (15) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui modificat în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 129 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se modifică după cum urmează:

— teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a fi eligibile pentru tratamentul preferențial prevăzut la alineatele (4) și (5), obligațiunile garantate menționate la articolul 2 din Directiva (UE) 20xx/xxxx a Parlamentului European și a Consiliului* [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE] respectă cerințele prevăzute la alineatele (3), (3a) și (3b) de la prezentul articol și sunt garantate cu oricare dintre următoarele active eligibile:

---

* [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) 20xx/xx a Parlamentului European și a Consiliului privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE (JO C [...], [...], p. [...])].”;

— litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) expuneri față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului sau la nivelul 2 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol.”;

— la litera (d), punctul (ii) se elimină;

— la litera (f), punctul (ii) se elimină;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul literei (c) de la primul paragraf, expunerile generate de transferul și gestionarea plăților efectuate de debitori sau de lichidarea împrumuturilor garantate cu bunuri gajate în

raport cu unități cu rang superior sau titluri de datorie nu se includ în calculul limitei menționate la punctele și literele respective.”;

(iii) al treilea paragraf se elimină;

(b) se introduc următoarele alineate (1a), (1b) și (1c):

„(1a) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (c), se aplică următoarele dispoziții:

(a) expunerea față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului nu depășește 15 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente;

(b) expunerea față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 2 de calitate a creditului nu depășește 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente;

(c) expunerea totală față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului sau la nivelul 2 de calitate a creditului nu depășesc 15 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente.

Prezentul alineat nu se aplică utilizării obligațiunilor garantate ca garanții reale eligibile, astfel cum se permite prin dispozițiile de la articolul 9 din Directiva (UE) 20xx/xxxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE].

(1b) În sensul dispozițiilor de la alineatul (1) primul paragraf litera (d) punctul (i), limita de 80 % se referă la porțiunea împrumutului care contribuie la acoperirea datoriilor aferente obligațiunii garantate și se aplică pe întreaga durată a împrumutului.

(1c) În sensul dispozițiilor de la alineatul (1) primul paragraf litera (f) punctul (i) și litera (g), limita de 60 % se referă la porțiunea împrumutului care contribuie la acoperirea datoriilor aferente obligațiunii garantate și se aplică pe întreaga durată a împrumutului.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru bunurile imobile care constituie garanții reale pentru obligațiuni garantate conforme cu prezentul regulament, trebuie să fie îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 208.”;

(d) se introduc următoarele alineate (3a) și (3b):

„(3a) Pe lângă faptul că sunt garantate prin activele eligibile indicate la alineatul (1), obligațiunile garantate fac obiectul unui nivel minim de supragarantare de 5 %, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (12) din Directiva (UE) 20xx/xxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE].

În sensul primului paragraf, cuantumul nominal al tuturor activelor din portofoliul de acoperire este cel puțin egal cu cuantumul nominal total al obligațiunilor garantate rămase de rambursat („principiul nominal”) și constau în active eligibile, astfel cum sunt indicate la alineatul (1).

Activele care contribuie la un nivel minim de supragarantare nu fac obiectul limitelor în materie de volum al expunerii prevăzute la alineatul (1) primul paragraf literele (b) și (c) și nu sunt luate în considerare pentru calcularea acestor limite.

Autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Directiva (UE) 20xx/xxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE] pot decide să aplice obligațiunilor garantate un nivel minim de supragarantare, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

(a) calcularea nivelului de supragarantare se bazează fie pe un model care ține cont de ponderile de risc alocate activelor, fie pe un model în care evaluarea activelor face obiectul unei valori ipotecare, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 74;

(b) nivelul minim de supragarantare calculat pe baza principiului nominal nu poate fi mai mic de 2 %.

(3b) Activele eligibile menționate la alineatul (1) pot fi incluse în portofoliul de acoperire drept active de substituție, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (11) din Directiva (UE) 20xx/xxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE], pentru activele primare, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (10) din directiva menționată, sub rezerva respectării limitelor în materie de calitate a creditului și volum al expunerii prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.”;

(e) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Obligațiunile garantate emise înainte de 31 decembrie 2007 nu fac obiectul cerințelor prevăzute la alineatele (1), (3), (3a) și (3b). Acestea sunt eligibile pentru tratamentul preferențial prevăzut la alineatele (4) și (5) până la data scadenței lor.

(7) Obligațiunile garantate emise înainte de [OP: a se introduce data aplicării prezentului regulament de modificare] nu fac obiectul cerințelor de la alineatele (3a) și (3b). Acestea sunt eligibile pentru tratamentul preferențial prevăzut la alineatele (4) și (5) până la data scadenței lor.”.

(2) La articolul 416 alineatul (2) litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) sunt obligațiuni conform definiției de la articolul 2 din Directiva (UE) 20xx/xxxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE], cu excepția celor menționate la punctul (i) de la prezenta literă;”.

(3) La articolul 425, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile trebuie să își raporteze intrările de lichidități. Intrările de lichidități plafonate sunt egale cu intrările de lichidități limitate la 75 % din ieșirile de lichidități. Instituțiile pot excepta de la această limită intrările de lichidități din depozite care sunt constituite la alte instituții și care se califică pentru tratamentele stabilite la articolul 113 alineatul (6) sau (7). Instituțiile pot excepta de la această limită intrările de lichidități provenite din sumele datorate de debitori și de investitorii în obligațiuni în legătură cu creditele ipotecare finanțate prin obligațiuni eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4), (5) sau (6) sau prin obligațiunile garantate menționate la articolul 2 din Directiva (UE) 20xx/xxxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE]. Instituțiile pot excepta intrările provenite din credite promoționale de tip *pass through* acordate de instituție. Cu condiția aprobării prealabile a autorității competente responsabile de supravegherea pe bază individuală, instituția poate excepta total sau parțial intrările în situația în care furnizorul este o instituție-mamă sau o instituție-filială a

instituției sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă ori este legat de instituție printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE.”.

(4) La articolul 427 alineatul (1) litera (b), punctul (x) se înlocuiește cu următorul text:

„(x) datoriile rezultate din titluri emise care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) sau care sunt menționate la articolul 2 din Directiva (UE) 20xx/xxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE].”.

(5) La articolul 428 alineatul (1) litera (h), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) finanțate în mod echivalent printr-o finanțare de tip *pass through* prin obligațiuni care sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) sau prin obligațiuni de tipul celor menționate la articolul 2 din Directiva (UE) 20xx/xxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE].”.

(6) Articolul 496 se elimină.

(7) La punctul 6 din ANEXA III, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) sunt obligațiuni garantate conform definiției de la articolul 2 din Directiva (UE) 20xx/xxxx [OP: a se introduce trimiterea la Directiva (UE) privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE], cu excepția celor menționate la litera (b) de la prezentul punct.”.

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [data de la care statele membre trebuie să aplice dispozițiile de transpunere a Directivei (UE) .../... privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE].

Prezentul Regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele